

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
letételek

Nyilvántartási közlemények sorozatát 50 fillér.

Hirdetések egyszázog szerint.

Üzlet és diplomácia.

A régi diplomáciai iskolának parfümös udvari levegőhöz szokott keztyűs kezű hívei szent horzalommal és mélységes utálattal teltek el, a mikor azt kellett látniok, hogy az új diplomáciai iskola egészen komolyan kötelességül vallja a nemzet gazdasági érdekeinek képviselését és érvényesítését is.

Ez az elv próbált érvényesülni a magyar, kölcsön ügyben is.

A magyar kölcsön tekintetében nemalán uralkodott homályt legujahban szétoszlatta az a körülmény, hogy Kossuth Ferenc közlönye megjegyzés nélkül, tehát megerősítőleg átvette a Gil Blas című párisi újságnak a magyar kölcsönre vonatkozó cikkelyét. Ehből a cikkelyből pedig az derül ki, hogy Franciaország hajlandó volt nem is annyira Magyarországnak, mint inkább a koalíciós kormányra vonatkozó X-millió frankot, mert ezen kölcsön fejében arra vette kötelezhetőnek a koalíciós kormányt, hogy Magyarországot elidegenítse a hármasszövetségtől és így hozzájáruljon ezen szövetség meggyöngyítéséhez. A koalíciós kormány hajlandó volt vállalni ezt a szerepet, vagy legalább azt a hiedelmet keltette Párisban, hogy vállalja a hármasszövetség „aláaknázását”, holott nagyon jól tudta, hogy ehhez nincsen sem elég hatalma, sem elég bátorsága. Stein

berni tanár, a ki a francia pénzüemberekkel összeköttetésben áll, a koalíciós kormány meglátására Budapestre ment, ottan tanulmányozta a gazdasági és pénzügyi viszonyokat, azután Párisba ment és ott jelentette, hogy a koalíciós kormány a nemzeti akarat képviselője, az osztrák tartománygyűlését Magyarországot felszabadítsa a német járom alól és független állammá avatja. A francia diplomácia hehegyesített a koalíciós politika ezen egyik legvagyatérőbb szemfényvesztéséhez és megadta a kölcsönt a koalíciós kormánynak, ha ez időközben meg nem bukik és maga alá nem temeli Stein tanár urnak és társainak kalandos üzletét. Hejryébe jött a héderváry-kormány, a mely a nemzeti (hármasszövetség ellenes) irányzat fejlesztése helyett megint csak a németekkel való viszony megerősítésére törekedik, — mondja a Gil Blas — Franciaország tehát bezárta előtte pénzszekrényének ajtaját. Erre Kossuth Ferenc lapja azt jegyzi meg, hogy „érdekes cikk”, pedig ehből az érdekes cikkből semmi egyéb nem világlik ki, mint az, hogy a francia diplomácia kész volt kölcsönt adni a koalíciós kormánynak, mert elhitettek vele, men akarjuk firtatni: kik, hogy ez a kormány tulajdonképen Franciaország szövetségese az osztrák-magyar-német szövetséggel szemben, igazán nehéz eldönteni, hogy mi bámulatosabb: ezen pu-

litikai mese lerjesztőinek a vállalkozó szelleme, vagy azoknak naivsága, a kik ennek a mesének fölültek. Csak egy bizonyos, hogy a francia diplomácia első kísérlete, hogy szekerébe fogja az üzletet, neveltséges fölsüléssel végződött.

Sz. K.

Társadalmi mozgalmak általában.

(Folytatás.)

Nem kisebb baj az egykénéli a kívándorlás. Száz és százezrek, sőt milliók nem jöttek meg, pedig megjöhettek volna; száz és százezrek, sőt milliók elköltöztek, pedig itthon maradhattak volna. Megjöhettek volna, illetőleg nem kell vala elköltözniök, ha nálunk más a társadalmi rend és a mai társadalmi rendben más a közfelfogás. Ha nagyobb a jólét és munkára több az alkalom; ha nagyobb, általánosabb, a tömegeket is átható a műveltség s a műveltséggel, az igazi műveltség által több a kötelességérzet, szigorúbb az erkölcs.

Azt mondják, a haladó műveltséggel fokozódnak az embernek az étellel szemben támasztott követelményei; az ember mind magasabb életmérték, standard of life után vágyódik. Jól teszi, ha vágyainak úgy a maga,

TÁRCZA.

Te vagy az én babonám.

*Két nagy szemed két bús titok
Könnyezve néz s nevet reidm,
Ne nézz, ne nézz, megölsz velük,
Te vagy az én bús babonám.*

*Az arcom ég s te csak nevelsz,
Hideg márvány a homlokod . . .
S te csak nevelsz s te csak nevelsz,
Azt hiszed, hogy bolond vagyok.*

Böszörmény-Vargha G.

A pusztai rózsza.

Lent történt a szép magyar alföldön.

Dél felé járhatott már az idő, a nap izzó sugarakkal tözött le a földre. De a tikasztó, kábító forróságban az arató leányok vig csevegése hangzott fel, sőt egyik-másik nőt is sem álalt kezdeni. Pedig hajnali két órától munkába van s a nap sugarai amint kibontakoznak a lálóhatár pereme alól, azóta szakadatlanul perzselik, szíják görnyedő testét.

Amint a merőlegesen tartott hot árnyéka egy pontban olvad össze, egyszerre, akár ha pirancsszóra történt volna, meglassadik a mozgás, egyik másik ránt meg egyet-kettőt maga előtt, azután nyugodtan, módosan húzódik meg a népség a fásor árnyékába. Elhelyeződéssel, leheveredéssel nem siet itt senkiesem.

„Hol a víz?” szólalt meg egy hang, mintha öreg ágyut sötöltek volna el. „Pulyák ki a soros!”

„Naca!”

„Hol a Naca?”

Egy két szempillantás alatt előperdült a Naca.

Szép magastermetű karcsú leány.

Ode, eleven, a napi munka még verejtéket sem csalt ki homlokán. Kövér, piros arca jókedvű mosolygásra áll. Két karjára egy-egy jócska korsó volt ráakasztva.

Egy legény már készen tartotta a lovat, mert a kut messze van, gyalogosan félórai járat.

Naca megfogta egyik kezével a ló sörényét s egy könnyű ugrással a hátán termet, úgy féloldalt ülve. Nem kellett neki segítség, nem kellett neki nyereg, de még

zabola sem. A kantárszárát zsinog helyettesítette, az is csak arra volt jó a leány kezében, hogy végig csapjon vele a ló oldalán.

„Gyi te Julcsa!”

A paripa azon álló helyéből iramodásra fogta a dolgot, ami hármilyen műlovast is megpróbált volna, de a leány meg sem rezzen, mintha ruganyos, hajlékony termete össze lett volna nőve a paripával. A lég-huzam felcsapta a szoknyáját, volt ideje arra is, hogy előre hajolva megigazítsa azt, a hogy a puszták elikettje megkívánja.

A paripa pedig azt sem kérdezte: m-sze vigyelek kis gazdám? hanem vágatott szabadjárja eresztett zsinoggal nyilegyenesen a kut irányában, a melyet mintegy két kilométer távolságban jó szem könnyen felfedezhetett magas ágaáról.

A kut itatójánál egy hatalmas bika igyekszik szomját oltani abból a maroknyi vízből, ami a vályuban megrekedt. De hogy a kevés meleg, zavaros folyadék elfogy, kiséradt, érdes nyelvvel a vályu falát kezdi vallatni. Nincs abban több víz, még annyi sem, a mennyi redves falait a repedéstől megóvná, ha ráúz az égető sugar.

A bika elégedetlen, tomha, keltetlen

mint családja részére kielégítést szerez a körülmények szerint vagy kivándorlás, vagy gyermekei számának csökkentése, illetőleg gyermektelensége által, legfeljebb annyi gyermekkel, amennyit megfogynakozott szülői ösztöne is megkövetel. Én pedig azt mondom, nem teszi jól. Ha teszi, nem a műveltsége, hanem a műveltség hiánya, legáltalában is a természettudományi világlátfogás hiánya, amely nélkül nincs igazi műveltség, készletti reá.

László csupán és külső máza a műveltségnek az, amely nem ismeri el az egyed kötelességeit a fajjal szemben. Nem művelt, sőt nem is erkölcsös ember az, aki a legjobbak kiválogatását megakadályozza, arra módot nem nyújt, avagy a jobbakat a faj, a saját fajtankról lévén szó, a haza szolgálatától elvonja s az elvett jobbak helyébe kevesebbé jokat enged állni: röviden, aki contraelectio-t űz. Aki nem tudja, hogy ezáltal vét a faj ellen; hogy a faj elleni vétésnél nagyobb bűn nem lehet: az műveletlen ember, ha még annyi nyelvet beszél, grammatikát, történelmet és úgynevezett valáserkölcst is tanult is. Aki pedig tudatosan vét a faj ellen, az erkölcstelen ember.

Contraelectio a kivándorlás előmozdítása; sőt a kivándorlásnak meg nem akadályozása a kivándorlásra kényszerítő körülmények meg nem szüntetése által is az. Mert a legjobbakat, a munkára leginkább képeseket, a szaporításra leginkább alkalmasokat távolítja el; mert módot nyújt arra, hogy az el távozottak megüresült helyét előbb-utóbb olyanok foglalják el, akik nálunk e megüresedés nélkül helyhez nem jutottak, családot nem alapíthattak s utódaikkal a fajt nem folytathatták volna. A kivándorlásnak ugyanaz a hatása, mint a hosszantartó nagy hadjáratoknak. Ezekben is első sorban a testileg kiváló, akaratban, talán hazafias lelkesedésben leggazdagabb hullanak el és legbiztosabban megmarad a gyáva és a hivány.

Sokkal kisebb baj a halálozások nagy aránya, száma akár egyes nagy járványok, vagy éhínség, akár általában a rossz közegészségi viszonyok miatt. A nagy halálozási szám, ha nagy születési szám áll vele szemben, bizonyos egyéb feltételek mellett, még üdvös is lehet, mert kisélejtezője a kevésbé életrevaló, kevésbé ellenálló egyedeknek.

Chinában — a tulajdonképeni Chinát értve, területe a birodalomnak alig harmadát — négyezer év óta mindig óriási volt a halálozási szám, de óriási a születések száma is; az előbbi állandóan kiválogatta azt a szintén évezredek óta állandó mintegy négy-száz millió embert, akik Chinai lakjak és ott szintén évezredek óta a világnak ma is legnagyobb általános műveltségét tartották fenn. A chinai erkölcs magasán áll, például a francia erkölcs fölött; mert az mindenben a fajfejlődést, ez mindenben a faj romlását szolgálja. Chinában még a kivándorlás sem romlja a fajt; mert onnét csak a fölösleg, a Chinában megelhetők számán felül levők távoznak el. De ki merne állítani, hogy a magyar kivándorlok itthon fölöslegesek voltak; hogy itthon, jobb társadalmi rend mellett, jobb közgazdasági viszonyok között és jobb erkölcsökkel, több kötelességérzettel fajuk iránt, meg nem éltek volna?

A kivándorlásnál nem csekélyebb fokban contraelectio az egykerendszer is. Az az egy gyermek, akinek testvére talán soha sem is volt, akit a szülői szeretet, ha hűlye, ha sanya, föltetyegett, megházasít, minden-él ellát és gondosan megóv a benne talán még meglévő értékek kifejtésének kényszerűségétől, az az egy gyermek nagy átlagban föntelenül silányabb, mint az, aki tizenkét testvér közül hatodmagával megmaradva, erős munkával küzd föl magát ahba a jóléthez, melyet az egykének már a szülői munkássága biztosított.

(Folyt. köv.)

H I R E K.

Személyi hír. Ászlófalvi Dr. Velics Lajos osztrák-magyar követ, édes anyja látogatására néhány napra városunkba érkezett, hol sok régi ismerősének körében néhány kellemes órát töltve, a hétfőn délutáni vónattal Budapestre utazott, a honnét rövid időn belül visszatér állomás helyére Münchenbe.

Rendkívüli közgyűlés. A szécsényi iparos és kereskedő ifjuság önképző köre folyó hó 28-án este 8 órakor a körhelyiség olvasótermében rendkívüli közgyűlést tart. E közgyűlésre a kör összes tagjai oly felhívással hivatnak meg, hogy szavazati joggal a közgyűlésen csak az bír, a ki a legutóbbi 3 hónapra eső tagdíjat már befizette.

Uj vasutvonal. Mint értesülünk, vármegyénk székhelye Bgyarmat a közel jövőben újabb csatlakozást fog nyerni. Az új vonal utiránya Bgyarmat-Kékkő. Tekintettel a nagy gazdasági és ipari érdekekre, a melyek e vasut létesítését szükségessé teszik, a vonal elsőrendű pályának van tervezve. Lehetséges azonban, ha azt a terepviszonyai megengedik, úgy a személy, valamint a teher szállítás villamos úzenre fog berendeztetni.

Már megint a postal Eiről a szécsényi postaiintézményről annyit lehetne evelkelni, akarcsak a Sächingeni trombitásról. Mindig érdemessé teszi magát, hogy róla beszéljünk. Ugyanis már volt elég szó lapunk rovatában a szécsényi postahivatal eddig észlelt hibáiról: a posta helyiségről, a posta-kocsiról és a posta level-kézbesítésről. Most következik a levélszekrény. — Hogy Szécsényben milyenek a levélszekrények, azon valóban mosolyogni lehetne mint buszalkodni. Ezen levélszekrények, melyek Szécsény nagyközségben vannak felállítva, megbizhatatlanok, — szemtanuk vannak rá, kik látták, hogy a nyílásáig levelekkel megtelt

léptekkel megkerüli a kutat néhányszor, olykor bosszusan bök bele szarvával a korlát gerendázatába s egy-egy elfojtott bőgéssel ad kifejezést türelmetlenségének.

Ugy látszik, nem helyes uton jár a haragos legény, mert ha rendes házi életet folytat, alalmak van az itatónál megfordulni s nem kell bevárnia, hogy a gyilkoló szomszúságtól a nyelve felserepedjék.

De olyan jóféle kalandor ő kelme, akinek valamelyik idegen gulyából ugyancsak kiadták az uti levelét s ki tudja, melyik hártárban bujdosott tehetetlen haragjának első kitörésében, embert, állatot kerülve, míg végre nagyhiába, a tanyai kuthoz hajította a szomszúság.

Lódobogás hallatszik. A puszták királya erre megfordul, felemeli fejét szarvas módjára, úgy nézi a vakmerő közeledőt.

Majd hirtelen lekapja a fejét, tompa bőgést hallat, szarvával porfelleget ver fel a földből, de ez csak pillanatokig tart, azután hatalmas bömböléssel neki megy a lovasnak.

Akkorra már Naca is megfordította a lovát s gyors iramodással menekült a kiverit bika haragja elől, vissza az aratók felé. A dühös állat mindenütt nyomában.

Naca hátra tekintett s látta, hogy a tá-

volság rohamosan fogy, a ló sokáig nem bírja az ilyen versenyt. Lassította a futást s lova nyakat megveregelte. „Eszönknél legyünk, Julcsa csak most . . .”

Mikor aztán a bika már a sarkában volt, hogy szuszogását is hallani lehetett, akkor gyorsan irányt választott lovával s a tehetetlen test háta mögött futott el. Mig ez ismét össze szedte magát, Naca nagy lért nyert, de viszont vargabetűt kellett leírnia, hogy cétjához érjen.

A közelből már hallani lehetett az aratók kiabálását, akik villákkal, dorongokkal szaladtak a leány segítségére.

„Erre tarts Naca!”

„No csak még egy kicsit szorítsd Naca!”

Kellett is a leánynak segítség. Jóformán jóformán játszott a bikával, azzal a vakmerőséggel, amire csak asszony féle képes, ha vérszemet kap.

Egyszerre aztán felzajongott az arató nép. „Naca megfordult, fut a kuthoz.”

Az ám, a bolond leány megfordította a lovát s kétszereződött gyorsasággal vágatott a kút irányába. A bika nem adta fel az üldözést, messze hangzó bömbölés között robogott nyomában, jaj lesz lónak és lovasnak, ha hosszú szarvai hegyére kaphatja őket.

De a ló is érezte, hogy életre-halálra megy a játék, jó ösztöne villám gyorsasággal hajította előre, úgy, hogy nagy idő nyereséggel érkezett a kuthoz.

Ott a leány megállította lovát s felszökött a kut kávájára, megmerte a vedret, így várta szembe az üldözőjét.

Talán a leány maga sem gondolta meg jól, hogy mit akar, mert a kut kávája a bika dühös rohamának sokáig ellent nem állott volna, de a leányban is a vad játék virtusa ébredt fel.

Felbomlott hajfonadéka kigyó módra övezte körül nyakát. Kipirult acral, villogó szemekkel várta a döntő pillanatot.

Remek látvány volt így ez a tüzet sugárzó pusztai teremtés, méltó ellenfele annak a másiknak, a melyik ebben a birodalomban erőre, hatalomra nézve királynak tartja magát.

A bikának eszébe se jutott a lovat üldözni, a mely nagy okosan a közelbe húzódott meg, hanem egyenesen a leánynak ment s neki tülekedett a kút kávájának. Nem sokat kellett volna erőlködni, hogy az egész rozoga alkotmányt a rajta állóval együtt a mélységbe döntse.

Hanem erre nem maradt ideje, mert mielőtt kárt tehetett volna, a leány a fele veder vizet a fenevad szemé közé zudította.

szekrényből a bedobott leveleket miként huzzák ki éretlen gyerekek. — Tessék most már türelemmel várni, hogy a címzett válaszoljon rája. Mi csak csodálkozunk azon, hogy a szécsényi postahivatal ilyen nemtörődőséggel van felruházva. Avagy talán minket terhelne az újabb rendszerű levélgyűjtő szekrények felállítására? Hangsúlyoznunk kell, hogy csakis városunkban történhetik meg ilyesmi, a levélszekrények oly szűkek és ósdi állapotban vannak, ha például esik az eső, úgy bizonyos, hogy a levelek is megázhatnak. Szóval, mi boldog szécsényiek a jövő leveleinket bedobjuk, az a tartály minden, csak nem levélszekrény. Jelen sorainkkal — az újabb magát előadó kritikáig — az illetékes tényezők szíves figyelmébe ajánljuk.

Baleset. A véletlen folytán tegnap a délutáni órákban sajnálatos baleset történt az állomás felé vezető útvonalon. Ugyanis Balázs András cipész segédét egy szemközti jövő kerékpáros fiatal ember elütötte. Szerencsére néhány jelentéktelen zúzódásokon kívül nagyobb baj nem történt. — E balesetből kifolyólag szükségesnek tartjuk, megjegyezni, hogy a kerékpáros fiatalemberek egy idő óta nem elégszenek meg az uttesten való menéssel, hanem a közönség számára fenntartott gyalogjárókon is veszélyeztetik a járókelők életbiztonságát. Ugy tudjuk, hogy erre is van hatósági szabályrendelet, nemcsak a sebes kocsihajításra. Kérjük tehát annak alkalmazását.

Alkalmi vásár. Folyó hó 19-én a helybéli és környéki gazdák élénk részvétele mellett alkalmi tenyészmárha vásár tartott. Felhajtottak mintegy 50 darab tenyészmarhát, a melyből azonban az árak túl magasak voltak miatt csupán csak három darab kelt el.

Tanító gyűlés. A Bgyarmati vidéki róm. katk. népnevelők egyesületének szécsé-

nyl köre f. hó 21-én délelőtti 9 órakor tartotta ez idel első értekezését a róm. katk. iskola tantermében a tagok rendkívül élénk részvétele mellett. Kapás József köreink ödvözlővén a megjelenteket, az ülést megnyitotta. Ezután a tárgysorozat részletes megvitatása s a pénztárnoki és könyvtáros jelentése után a közgyűlés, a pápai himnusz elénekülésével véget ért.

CSARNOK.

Hortobágyi kép.

Lenin az Alföld tengersík vidékén
Ott vagyok honn, ott az én világom;
Börtönéből szabadult sas lelkeim,
Ha a rónák végtelenjét látom.

Valóban igaza van Petőfi Sándornak, aki oly találóan éneklé meg, hogy a magyar lélek az Alföld végtelen délibáhos rónáin szabad csak igazán, ahol a képzelete, mint a sas, szabadon csaponghat szerte-széjjel.

A nagy Alföldnek és Hortobágyinak, ilyenkor, nyáron van a legérdekesebb képe.

Délibábos ég alatt kolompol
Kis-Kunságnak száz kövés gulyája;
Deleléskor hosszugémű kulnál
Széles vályu kettős ága várja.

Ez az egész 52 ezer holdnyi síkság egyetlen legelő, melynek csak kevés részét használták fel a szántóvá. Még a XVI. században virágzó falvak, Zám, Ohát, Mátá határait és legelőit foglalta magában. Tavasszal sok a vize, nyáron kevés; a hol nem „locogós”, ott szikkadt és egészen uralkodik a szikszó; a termő szik növényzete buja, a vak sziké silány.

A mai Hortobágy helyén a régi írások szerint nádasok, tavak, mocsarak voltak. A Tisza-szabályozás ezt mind eltakarította s most nagyrészen legelő; lakosai a pusztai biztoson és mezőbírákon, meg az állatorvosokon kívül csupán a pásztor nép, mely a gazdák labon járó kincsét őrzi. Közel ötven-halvan ezerre megy a Hortobágyon tanyázó harmok száma: tízenöt gulyában a szarvasmarha; kilenc ménesben mintegy tízezer ló. Ezt az állattáborot 300 pásztor őrzi.

Méneseznek nyargaló futása
Zug a szélben, körmeik dobognak,
S a csikósok kurjantása hallik,
S pallogása hangos ostoroknak.

Ennek a külön magyar társadalomnak egyik érdekes alakja úgy áll ott a végtelen puszták közepén, mintha valami fejedelem volna. Élesen tekint a távoli messzeségbe, mintha azt kutatná a távolban, hogy vajjon itat-e már hirkás kollégája, a ki éppen most itatja nyáját egy másik gémes kulnál. Nagy távolban egy tanya homályos körvonalai látszanak.

A tanyáknál szellők lágy dűlben
Ringatózik a kalászos búza
S a smaragdnyak eleven színével
A környéket vígan koszoruzza.

Hortobágy pásztorépe a legéletrevalóbb faj, mely tavasztól télig a pusztán, télen nagy részt a gazdag tanyáin tölti életét. Kényelemtől, kényeztetésről fogalma sincs. Edzve van minden viszontagságához az időjárásnak. Jól él, de mértékletesen; bort ritkán iszik, a pálinka még nem mérgezte meg a véréit; idegennel soha össze nem keveredett:

ma is bátran mintaképpel mutatható be, hogy ilyen volt a magyar ezer évvel ezelőti őshazájában.

Papot, templomot évszámra nem lát a hortobágyi ember, mégis tudja mi a becsület; gazdája jószágát büszkeséggel őrzi s szereti az állatait, amiket, ha megitatott, átmegegy szomszédjához egy kis tereferére.

Itt látjuk őket, amint vidáman, jó kedvvel fogyasztják szegényes ebédjüket és mosolyogva néznek a fotografáló masinába, melyet nagyon is ismernek már, mert újabban olyan híre kelt a külföldön is a hortobágyi csikósok, hogy messzi földről jönnek tudósok, festők, hogy a magyar délibáhos rónák szabad polgárainak érdekes életét tanulmányozzák.

A szerkesztésért a kiadó felelős.

Szerkesztői üzenet

Bemutakozó. Ön „olyan” ismerősnek látszik nekünk, nem emlékszik rá hogy egyszer már elkergettük?

Sáse melne. Kéziratban maradnak örök időkre.

Renitens. Az ön számára hiába találta föl a jó, öreg Gutenberg a nyomtatást. — Sohasem fogja hasznát venni.

H. T. Losonc. Ön arra kér minket — és pedig tótul — hogy nagyszerű tárcájára ne mondjunk semmit, ha jót nem. — Nak nepovegyija!

B. V. G. Versét köszönjük és közöljük.

F. S. és R. Newyork. A levél sokáig készül.

G. D. és A. Budapest. Leveleket várjuk.

2901—911. sz.

Árverési hirdetés kivonat.

A szécsényi kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Donner Kálmán végrehajthatónak Varga Mihály végrehajtható elleni 119 kor. 89 fill. tőkekövetelés és jár iránti vég. ügyében a ludányi (felső) ludány 130 sz. tkvben A 1 1 sor 814 hraz. neszűry szőlőnek 135. a. Varga Mihály nevében álló részére 312 kor. — az u. o. 180 sz. tkvben A 1 1 2 sor 187 h. 82 h hraz. elsővetői szántóföldnek B. 5. ugyanannak nevében álló részére 190 kor. és az u. o. 209 sz. tkvi A 1. 1. sor. 195 b hraz. elsővetői szántónak B. 9 c. ugyanannak nevében álló részére 210 korona ezennel megállapított kikiállási árban az árverési elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1911 évi október hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Ludány község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiállási ár 2/3 részszegen alóli eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok hecsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számítandó és az 1881. nov. 1-én kelt 3333 l. M. sz. rendelet 8 §-ában megjelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a híroságnál való elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átzoigáltatni.

Szécsény, 1911. július hó 16-án.

Szonthe, kir. bíró.
Perényi, kir. tkv. vezető.

Asszonyhoz illő fogás volt ez egészen, a mi férfi észől soha ki nem telik, — de ezúttal használt.

A bika a különös fogadtatása meghátrált néhány lépéssel s meglepetésében még félelmetes hűmbőlésével is felhagyott. Szemeivel gyorsan pislogott, tanakodni látszott azon, hogy mit legyen.

Ezalatt fűrgén megmerült a másik veder is s a leány öntésre készen tartotta erős, mozgékony karjait.

„Oyere ide no Kormos, kapsz még többet is!”

S hogy a bika nem határozott gyorsan, a leány előre hajolt s a másik veder vizet is szeme közé öntötte a felhevült gavallérnak, mire ez hátat fordított s ijedt bőgéssel menekülésre fogta a dolgot.

Mivel hogy ha hamar támad is a bika, de ép olyan hamar ritirál, ha egyszer elevenére tapintanak.

Az arató nép pedig nem példálózgatott az-al napeslig, hogy „adna csak még egy kis Naca hozta vizet,” vagy, hogy „pulyák, fussatok vizért, de úgy ne kerüljete vissza, mint a Naca jött,” (ez járta volna, ha üres kézzel kerül vissza) mert Naca alig avlamivel időn túl tele korsókkal érkezett meg s ő volt az, aki legjobb izlil esett a libbencalevesből.

Buday Jarna.

555—911. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1910 évi 11243 számú végzése következtében dr. Seidner Mór ügyvéd által képviselt Olaser Bertalan javára 45 Kor. s jár. erejéig 1911 évi június hó 1-én fogva tartott kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 920 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 3 ló, 1 eke, 1 vasborona, 1 rosta és 2 ökör nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-híroság 1910-ik évi V. 609/6 számú végzése folytán 45 kor. tőkekövetelés, ennek 1910 évi július hó 1-ik napjától járó 6% kamatai 1/2% váltódíj és eddig összesen 51 kor. 64 fillérben bíróság mar megállapított 2 ár. kit. 7 kor. 40 fill. költségek és 2 laphirdetés erejéig Pilyinyben leendő megtartására 1911. október hó 4-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbit ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elredekeltik.

Kelt Szécsény, 1911 évi szept. 15-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Eladó kályha.

Meidinger-féle zománczozott kályha nickel ajtó- és tetővel azonnal eladó!

Schlesinger A. Fia, kereskedőnél, Szécsény.

Wertheim pénzszekrény íróasztal fedéllel eladó!

Cím: a kiadóhan megtudható.

Üzlet áthelyezés.

Alulírott tisztelettel értesítem a t. cz. vevő közönséget, hogy

liszt- és fűszerüzletemet

Roth Adolf-féle házból özv. Schlesinger Gáborné üzlethelyiségébe helyeztem át.

A n. é. közönség további partfogását kérve,

mély tisztelettel

Glaser Dezső.

Értesítés!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy a

a géplés- és szobafűtéshez kiválóan alkalmas magas hőfokú, elsőrendű pormentes porosz darabos, kocka- vagy dió-köszenet mm-ként 3 koronáért
la. légszeszgyári darabos koaxot 4 k. 80 f.-ért
la. " " dió " " 5 koronáért

legalább is 15 mm. vetelnél házhoz szállítva ajánlok.

A n. é. közönség szives megrendeléseit kéri teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF.

Glattstein Adolf, Szécsény

könyvnyomdaja, könyv- es papirkereskedese
M. kir. dohány- es szivarárudaja.

Ajánlom dusan felszerelt raktáromat mindenféle papírokban, rajz- és iro szerekben. — Könyvnyomdai munkák a legjutányosabb áron készülnek!

HERZOG M. és TÁRSA

úri- és női-divatáru kereskedése

Szécsényben.

Ajánlom dusan felszerelt üzletemet a legújabb úri- és női divat újdonságokban.

Nagy választék férfi kalapokból, nyakkendőkből, s különféle divat-olkkékből.